

Sygn. akt V KZ 71/21

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 14 stycznia 2022 r.

zażalenia skazanego **M. H.**

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 6 grudnia 2021 r., sygn. akt II AKa [...]

w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 526 § 2 k.p.k., odmówiono przyjęcia kasacji złożonej przez skazanego M. H. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 lutego 1998 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującego w mocy wyrok Sądu Wojewódzkiego w Z. z dnia 6 lutego 1997 r., sygn. akt II K [...].

Na to zarządzenie zażalenie złożył skazany.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego M. H. nie jest zasadne.

Przede wszystkim należy stwierdzić, że nie jest prawdą to, co podaje w zażaleniu skazany, że z tą sprawą nie miał nigdy do czynienia, nigdy nie został mu przedstawiony zarzut, ani też nie był przesłuchiwany przez policję czy prokuratora. Z akt sprawy wynika bowiem, że w dniu 8 listopada 1995 r. został M. H. postawiony zarzut popełnienia przestępstwa ustnie do protokołu przesłuchania, a następnie w dniu 10 listopada 1995 r. prokurator wydał postanowienie o przedstawieniu

zarzutów, które zostało podejrzanemu ogłoszone tego samego dnia, a następnie został on przesłuchany. Podejrzanym, jak wynika z protokołu przesłuchania nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień, podobnie stanowisko zajął on podczas przesłuchania w dniu 8 listopada 1995 r. oraz w dniu 4 stycznia 1996 r. M. H. składał natomiast wyjaśnienia podczas jego konfrontacji z dwoma pokrzywdzonymi. W trakcie rozprawy przed Sądem I instancji, oskarżony wprawdzie odmówił składania wyjaśnień, jednakże podtrzymał odczytane mu wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym oraz odpowiadał na pytania swojego obrońcy. Brał on również udział we wszystkich sześciu terminach rozprawy, na które był doprowadzany z aresztu śledczego jako tymczasowo aresztowany oraz był on obecny na ogłoszeniu wyroku Sądu Wojewódzkiego w P. w dniu 6 lutego 1997 r. Po ogłoszeniu wyroku został wobec M. H. uchylone tymczasowe aresztowanie, a oskarżony przy zwolnieniu go podał jako swoje miejsce zamieszkania – C. [...], gm. K.. Na adres ten został wysłany oskarżonemu odpis wyroku Sądu I instancji wraz z uzasadnieniem oraz zawiadomienie o terminie rozprawy apelacyjnej, na którą oskarżony się nie stawił, przesyłki te odebrała siostra oskarżonego. W dniu 9 marca 1998 r. siostra M. H. odebrała również wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 lutego 1998 r. z uzasadnieniem, które zostało sporządzone na wniosek obrońcy oskarżonego. Obrońca odebrał natomiast odpis wyroku z uzasadnieniem w dniu 4 marca 1998 r. Z uwagi na niezłożenie kasacji w ustawowym terminie, w dniu 14 kwietnia 1998 r. sprawa została zakreślona w wykazie WKK.

Dokonując kontroli zaskarżonego zarządzenia z dnia 6 grudnia 2021 r. w kontekście powyżej przytoczonych faktów stwierdzić należy, że jest ono poprawne zarówno pod względem formalnym jak i prawnym. Trafnie bowiem ustalono, że termin do złożenia kasacji w tej sprawie upłynął jeszcze w kwietniu 1998 r, a nadto nie została ona sporządzona i podpisana przez adwokata lub radcę prawnego zgodnie z art. 526 § 2 k.p.k.

Skazany w swoim zażaleniu natomiast nie przedstawił żadnych argumentów, które podważyłyby prawidłowość tego zarządzenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.